

да ся прѣмѣсти на сухо, а не тоя-си-чясъ да ся носи и люшка на рѣцѣ или да ся люлѣе. Отъ такъво люшканіе и люленіе дѣте-то само ся полишява та става опорито. Доклѣ е дѣте-то повито и лѣжи равно, ако ся люшка кротичко, то нѣма да ся поврѣди, зачтото то е сѣщо като да ся люлѣе на люлкѣ. Друго е пакъ кога на пятый или на шестый мѣсяць го заносять на рѣцѣ; тогава естественко то не може да сѣди съвѣсмъ право, а ся навежда и клима ту на еднѣ, ту на другѣ странѣ наспротивъ рѣкѣ-тѣ, на коѣто ся носи, на лѣвѣ-тѣ или на дѣснѣ-тѣ. Кога майка-та или вая-та носи дѣте-то все на еднѣ рѣкѣ, за страхъ е да му ся не искриви грѣбнакътъ, найповече кога ся носи неповито. За това гядай да носишь дѣте-то рядомъ и на еднѣ-тѣ и на другѣ-тѣ рѣкѣ.

Друго зло отъ носене-то е, че дѣте-то ся приучи на носене. Ако ревне, ты на чяса недѣй го двигѣ и носи, нѣ само му попохорати нѣчто мило, погали го или му поиграй съ рѣчицы-ты та го поваювай (позалиши), и щешъ видишь, че то ще прѣстане отъ да плаче; а много пѣти стига да приближи при дѣте-то нѣкой, който му е драгъ, и то ще ся прѣдвори и укроти. Кога е така, то за что да ся носи и люлѣе чтомъ заплаче? Такъва неразборія чясто ся наказва. Ако ся научи дѣте-то да го носятъ и да го люшкать на рѣцѣ, то отпослѣ вече само съ това го можешъ укроти, па кога ся бѣде поболито ты щешъ-бы принѣдена по цѣлѣ ношъ да висишь надъ него и да ся мѣчишь. Колко ли нощи остоятъ безъ сѣнъ майкы и пѣстункы само отъ своѣ добрѣ волю, или зачтото единъ пѣтъ сбръкали! Такъва приука еще отъ прѣвъ